

Advokatrådets skærpede tilsyn med forsvarsadvokater

I anledning af Advokatrådets skærpede tilsyn med forsvarsadvokater har Kristian Mølgaard den 18. september 2017 skrevet følgende til Advokatsamfundets generalsekretær Torben Jensen:

”Kære Torben Jensen

Vi har i Landsforeningen af Forsvarsadvokater modtaget en henvendelse fra et medlem, der ultimo august har modtaget en orientering om, at et tidligere varslet tilsyn hos vedkommende, nu var blevet ændret til et ”skærpet tilsyn”, dette med henvisning til ændrede regler om tilsyn pr 1. september 2017. Jeg har endvidere modtaget din mail af 13/9 til orientering for Landsforeningens bestyrelse, om indførelse af ”skærpet tilsyn” med forsvarsadvokater.

Jeg kender ikke meget til, hvilken nærmere proces, der i Advokatsamfundet er gået forud for indførelsen af dette ”skærpede tilsyn”.

Idet jeg henviser til mine tidligere telefonisk fremsatte bemærkninger/indsigelser, i forhold til såvel (forøget) tilsynsantal/-hyppighed overfor forsvarsadvokater, såvel som skærpet indhold af tilsynene overfor samme, skal jeg ved nærværende tillade mig at forespørge til det nærmere grundlag for indførelse heraf og ikke mindst det nærmere indhold af dette skærpede tilsyn, samt forespørge til om dette er meddelt til advokatsamfundets medlemmer?

Jeg hører også meget gerne nærmere om, hvilke standarder/ hhv. om der kan forventes kommunikeret nærmere redegørelse for, hvilke standarder, der forventes udvist på de enkelte (skærpede) tilsynsområder.

Jeg kender ikke til, hvis der skulle foreligge et statistisk grundlag for, at indføre et hyppighedsmæssigt forhøjet tilsyn med forsvarsadvokater. Jeg skal derfor tillade mig, på Foreningens vegne, at forespørge om der er historisk/statistisk belæg for indførelse af højere frekvens af tilsynsbesøg hos forsvarsadvokater, end frekvensen af tilsynsbesøg hos advokater, der ikke beskæftiger sig med strafferet.

Med hensyn til indhold af tilsyn, har jeg en vis forståelse for, at der kan være behov for visse sagstype-dikterede differenser af tilsynsystemerne, afhængigt af de differentierede sagstyper den enkelte, til tilsyn udvalgte advokat, varetager. Det forekommer dog imidlertid urimeligt, hvis det alene er forsvarsadvokater, der skal indgå i individualiserede udvidede tilsynsystemer. At der for forsvarsadvokater skulle være helt ekstraordinære forhold, der kræver særligt tilsyn, uden der for andre specialister skulle foreligge (tilsvarende/andre) særlige tilsynsforhold, forekommer således både ugrundet og ganske desavouerende i forhold til forsvarerstanden.

Jeg skal understrege, at Landsforeningen på ingen måde ved nærværende ønsker, at holde hånden over eventuel advokatetisk kritisabel adfærd, men omvendt finder jeg selvsagt, at forsvarsadvokater har krav på nøjagtig den samme agtelse og fair behandling, der gælder for alle medlemmer af Advokatsamfundet. Jeg skal på dette grundlag opfordre til, at allerede varslede tilsyn gennemføres efter hidtil gældende retningslinjer, samt, at en eventuel udvidelse af hyppighed hos advokater, der praktiserer indenfor specialismråder, pt. konkret forsvarsadvokater, alene iværksættes, i det omfang der foreligger og kan påvises historisk/statistisk belæg herfor.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard”

Torben Jensen har ved e-mail sendt den 21. september 2017 svaret følgende:

”Kære Kristian Mølgaard.

Tak for dit brev vedrørende forsvarertilsynet. Jeg vil forsøge at besvare dine spørgsmål i det følgende.

Som du ved, har Advokatrådet en lovmæssig pligt til at føre tilsyn med advokater, men det er efter retsplejeloven Advokatrådet, der fastlægger, hvorledes tilsynet nærmere skal gennemføres.

Advokatrådet finder det meget vigtigt, at tilsynet gennemføres på en sådan måde, at der ikke opstår kritik, der kan føre til krav om, at tilsynet udføres af offentlige myndigheder. Det er i den sammenhæng afgørende, at tilsynet også fremtræder over for borgere og beslutningstagere, som passende i forhold til de behov for tilsyn, som disse grupper oplever. Er dette ikke tilfældet, kan tilliden til advokater lide stor skade og risikere at føre til forandringer, som ikke tjener advokaternes interesser.

Når der er massiv omtale i medierne, kritik fra folketingspolitikere, borgere mv. af en gruppe af advokater, kommer denne gruppe i farezonen med risiko for, at kravene til deres virksomhed skærpes og i sidste ende, at der opstår krav om offentligt tilsyn med denne gruppe. Erfaringen viser desværre, at selv om det kun er et begrænset antal advokater fra en konkret gruppe af advokater, der handler dadelværdigt, så er det hele gruppen (og undertiden hele advokatstanden), der kommer i søgelyset.

I en sådan situation er det naturligvis Advokatrådets opgave at beskytte denne gruppe, og samtidig at påvise overfor borgere, myndigheder og politikere, at rådet lever op til sine tilsynsforpligtelser, således at de fortsat kan have tillid til denne gruppe advokater.

Den megen omtale tidligere i år af nogle sager om forsvareres angiveligt uacceptable opførsel gør det derfor naturligt og nødvendigt, at Advokatrådet i en periode fokuserer sit tilsyn på forsvarere.

Forsvarertilsynet, som vi nu har sat i værk, omhandler især:

- kontorets tilrettelæggelse af arbejdet med straffesager
- salærspørgsmål i et antal udvalgte sager
- etableringen af opdraget i de udvalgte sager
- anvendelse af markedsføringstiltag, herunder i fængsler og arresthuse
- interessekonflikt og tavshedspligt.

Forsvarertilsynets tilrettelæggelse vil i vidt omfang være risikobaseret. Der vil imidlertid også blive aflagt besøg hos mere tilfældigt valgte forsvarere. Det skyldes dels, at Advokatrådet ønsker at få et bredt og detaljeret indblik i forsvareres virksomhed, dels at det er vanskeligt med nogen sikkerhed at udfærdige en udtømmende liste over de forsvarsadvokater, hvor behovet for tilsyn er størst. Endvidere finder vi det meget væsentligt også at have en dialog i tilsynsmæssig sammenhæng med de forsvarere, der ikke har fået negativ offentlig omtale.

Tilsynsfokusering på særlige områder er ellers almindeligt blandt tilsynsmyndigheder, og det er Advokatrådets plan, at forsvarertilsynet skal efterfølges af særligt tilsyn med andre grupper af advokater.

Det kommende nummer af bladet Advokaten har tilsyn som tema, og forsvarertilsynet er også beskrevet i en artikel og i lederen. Endvidere er det omtalt i det elektroniske nyhedsbrev, der udsendes til alle advokater, og på hjemmesiden. Desuden sender vi forud for hvert tilsynsbesøg et brev til den pågældende advokat, der oplyser om indholdet af det forestående tilsyn.

Afslutningsvis bemærkes, at jeg har fuld forståelse for, at man som forsvarsadvokat kan føle sig pikeret over at der iværksættes et initiativ, som er målrettet en bestemt gruppe af advokater. Men som det også er fremgået af det ovenfor anførte har det ikke været tilstrækkeligt blot at lade det "sædvanlige" tilsyn forsøge at komme problemerne med bl.a. salærdeling, klientfiskeri mv. til livs. Vi har derfor været nødsaget til at udvikle et særligt tilsynskoncept for denne målgruppe – også selv om problemerne efter min vurdering kan henføres til en meget lille kreds af advokater i målgruppen. Jeg håber, at Landsforeningen og foreningens medlemmer vil have forståelse for denne helt særlige baggrund og bære over med det besvær og de ulemper, som forsvarertilsynet vil kunne bevirke for de advokater, som udtages til tilsyn.

Jeg håber, at du har fået svar på dine spørgsmål, men ellers er Landsforeningen naturligvis – som altid - meget velkommen til at rette henvendelse til mig, og jeg ser i øvrigt frem til at fortsætte det gode og konstruktive samarbejde, som altid har bestået imellem Landsforeningen af Forsvarsadvokater og Advokatrådet. Hvis man fra foreningens side har forslag til justeringer af konceptet for forsvarertilsynet hører vi naturligvis også meget gerne nærmere herom.

Med venlig hilsen

Torben Jensen
Generalsekretær"

Erfaringer med det skærpede tilsyn kan meldes ind til landsforeningens sekretær Peter Trudsø på pt@strafferetsadvokaten.dk

Der kan læses mere om det skærpede tilsyn her:

<http://www.advokatsamfundet.dk/Service/Nyheder/2017/tilsyn%20forsvarsadvokater.aspx>

Forventningskatalog til forsvarsadvokater ved Retten i Kolding

Præsidenten ved Retten i Kolding har den 25. september 2017 udsendt nedenstående forventningskatalog til kredsens forsvarsadvokater:

"Strafferetsplejen står og falder med, at visse spilleregler – retsplejeloven og de af denne udledte straffeprocessuelle principper – overholdes. Det er vores erfaring, at respekten herfor i de seneste år har været vigende, og det er derfor vores håb, at forsvarerne/advokaterne vil bestræbe sig på at efterleve vedlagte - for nogen ret indlysende - forventninger, da dette utvivlsomt vil medvirke til også fremadrettet at sikre en god og effektiv afvikling af retsmøderne/hovedforhandlingerne til fordel for alle.

Forventningskataloget er blevet til efter en fælles drøftelse om retsledelse i dommergruppen ved Retten i Kolding. Vi har blandt andet drøftet, hvilke forventninger vi har til os selv og til de anklagere og forsvarere/advokater, som møder i retten. I forlængelse heraf har vi i det gode samarbejdes ånd besluttet at dele nedenstående anbefalinger om god advokat/forsvarerskik med retskredsens advokater:

- Forsvareren møder i så god tid inden retsmødernes start, at forsvareren, når der er behov for det, kan nå at tale med klienten, inden hovedforhandlingen starter. Forsvareren bør udfolde de bestræbelser, der er mulige, for at afholde samtalen med klienten inden retsmødet. Efter en pause er forsvareren og tiltalte/parten til stede i retssalen på det tidspunkt, dommeren har meddelt, at retsmødet fortsætter.
- Hvis forsvareren og tiltalte/parten har behov for at tale med hinanden om sagen under retsmødet, kan forsvareren anmode om en pause. Kommunikation mellem forsvareren og tiltalte/parten kan alternativt foregå skriftligt undervejs. En evt. ordveksling bør foregå så den ikke forstyrrer retsmødet. Ordvekslinger af længere varighed bør afvente til pauserne.
- Forsvareren er opmærksom på, hvad der foregår i retssalen under hele hovedforhandlingen, og bør hverken sove eller arbejde med andre sager eller andet på sin computer eller Ipad. Hvis der ikke er behov for, at forsvareren er til stede, kan han/hun anmode retten om tilladelse til at forlade retsmødet.
- Hvis retsformanden efter forsvarerens opfattelse er eller under hovedforhandlingen gør sig inhabil, nedlægger forsvareren straks påstand herom og procederer spørgsmålet. En klage over dommernes forsømmelse eller skødesløshed i embedsførelsen eller andre utilbørlige eller usømmelige forhold indgives til retspræsidenten. Almindelig retsledelse medfører ikke inhabilitet, uanset at retsledende afgørelser kan få vidtrækkende betydning for sagens udfald.
- Indsigelser mod rettens beslutninger konkretiseres med henvisning til de relevante bestemmelser, så retten har mulighed for at forholde sig sagligt til indsigelsen, før der træffes afgørelse herom.
- Forsvareren bør kun foreholde fra politirapporter i det omfang den forklaring, der afgives i retten, på centrale punkter væsentligt afviger fra, hvad der tidligere er forklaret til politirapport, eller hvis den, der afgiver forklaring, angiver ikke at kunne huske noget.
- Forsvareren undlader at gentage de samme spørgsmål, som anklageren allerede har stillet og fået besvaret. Det er selvfølgerlig i orden at stille uddybende og supplerende spørgsmål.
- Forsvareren adresserer en eventuel uenighed med retsformanden/rettens afgørelser på en faglig og saglig relevant måde. Forsvareren agerer professionelt og afholder sig fra verbale og nonverbale tilkendegivelser, når vedkommende er uenig med retsformanden/retten, og afholder sig fra at diskutere rettens kendelser.
- Forsvareren er forberedt på at kunne procedere sagen på det tidspunkt, som ifølge tidsplanen er afsat til procedure. Hvis sagen uventet ændrer karakter eller tidsplanen ændres, så der skal procederes tidligere end forventet, kan forsvareren bede om en pause inden proceduren.
- Forsvarerens og parten/tiltaltes udveksling af kys og kram, cigaretter og tyggegummi hører sig ikke til under en hovedhandling, som skal afvikles med tilbørlig orden og værdighed.
- Mad- og drikkevarer må ikke medbringes i retssalen.

Rettens ordensregler vedlægges.

Retten i Kolding

Vagn Kastbjerg

Retspræsident”

(Ordensreglerne er ikke indsat her i Meddelelser)

LFFA er ved at planlægge studietur til London 20. – 23. maj 2018

Som nævnt i sidste nummer af Meddelelser arbejder landsforeningens bestyrelse for øjeblikket på at arrangere en studietur til London 20. - 23. maj 2018.

Turen vil både have et fagligt og et socialt indhold.

Turen vil bl.a. give omkring 20 kursuspoint til den obligatoriske efteruddannelse.

Du kan læse mere om turens indhold, pris og tilmeldingsprocedure i næste nummer af Meddelelser, der formentlig udkommer ultimo oktober 2017.

Det er ikke muligt at forhåndsreservere plads til turen på nuværende tidspunkt.

Denne omtale af turen er alene for, at medlemmer kan reservere dagene i kalenderen.

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser har Højesteret afsagt følgende afgørelser, der kan have interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk)

Navneforbud for T1 kunne ikke opretholdes efter endelig dom, og betingelserne for at nedlægge et nyt navneforbud for T1, der skulle vidne under en ankesag, var ikke opfyldt

Kendelse afsagt den 29. august 2017, sag 73/2017

T2 og X A/S var ved byretten fundet skyldige i bedrageri, mens T1 var blevet frifundet. I forbindelse med domsafsigelsen traf byretten afgørelse om navneforbud for både T1, T2 og X A/S under eventuel anke af sagen eller indtil endelig dom. T2 og X A/S ankede byrettens dom til frifindelse, og anklagemyndigheden besluttede ikke at anke byrettens frifindende dom over for T1.

Landsretten ændrede byrettens afgørelse om navneforbud, således at navneforbuddet for T2 og X A/S blev ophævet, mens det fortsat var forbudt at offentliggøre navnet på T1.

Højesteret udtalte, at et navneforbud bortfalder senest ved endelig dom. Byrettens dom om frifindelse af T1 var endelig, da landsretten traf afgørelse i sagen. Der var derfor ikke noget navneforbud at opretholde for ham, da landsretten traf afgørelse.

Højesteret fastslog herefter, at der ikke var grundlag for at nedlægge et nyt navneforbud for T1 under ankesagen mod T2 og X A/S, hvor T1 var indkaldt som vidne. Højesteret henviste til, at der ikke var oplyst omstændigheder, der gav grundlag for at antage, at offentlig gengivelse af T1's navn i forbindelse med omtale af ankesagen ville udsætte ham for en unødvendig krænkelse.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Hovedforhandling i en straffesag blev udsat i foreløbig 1 år på EU-Domstolens præjudicielle dom i en anden straffesag

Kendelse afsagt den 14. september 2017, sag 101/2017

T1 og T2 A/S blev den 15. marts 2005 sigtet for overtrædelse af spillelovgivningen. Sagen blev to gange stillet i bero af anklagemyndigheden med henblik på at afklare EU-retlige aspekter i andre sager om overtrædelse af spillelovgivningen.

Den 18. juli 2016 rejste anklagemyndigheden tiltale mod T1 og T2 A/S. Anklagemyndigheden anmodede samtidig om udsættelse af hovedforhandlingen, indtil EU-Domstolen havde besvaret et præjudicielt spørgsmål i en tilsvarende sag, som verserer ved en anden byret.

Højesteret udtalte, at det som udgangspunkt kan begrunde udsættelse af hovedforhandlingen, at en domstol har forelagt et præjudicielt spørgsmål for EU-Domstolen om danske reglers overensstemmelse med EU-retten, der har betydning for afgørelsen af en straffesag.

Højesteret fandt ikke grundlag for at tilsidesætte byrettens skøn i den foreliggende sag over nødvendigheden af at udsætte hovedforhandlingen på EU-Domstolens præjudicielle dom i sagen ved den anden byret.

Højesteret bemærkede, at sagsbehandlingstiden forud for tiltalerejsningen havde været meget langvarig og betydeligt havde oversteget det rimelige, og at dette måtte tillægges væsentlig betydning ved straffens fastsættelse.

Landsretten var nået til samme resultat.

Hørings svar

Justitsministeriet
strafferetskontoret@jm.dk

7. september 2017

Justitsministeriets sagsnr. 2017-731-0082, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Initiativer mod rocker- og bandekriminalitet m.v.)

Ved e-mail af 10. august 2017 har Justitsministeriet sendt ovennævnte lovforslag i høring.

Landsforeningen skal udtale, at spørgsmålet om opholdsforbud giver flere retssikkerhedsmæssige og afgrænsningsmæssige betænkeligheder.

Landsforeningen finder især forslagene om langvarig udelukkelse for færden i en eller flere kommuner (eller bydele) for betænkelig, når man henser til samspillet med bestemmelsen i straffelovens § 81 a, som senest blev ændret ved lov nr. 733 i 2014. Varigheden af opholdsforbud angives i lovforslaget som værende fra 1-10 år.

Opholdsforbud angives i bemærkninger til forslaget fra Justitsministeriets side til at kunne angå også en førstegangsovertrædelse, hvis der idømmes straf på minimum 3 måneders ubetinget fængsel.

Når man her henser til bestemmelsen i straffelovens § 81 a, hvor en lang række udmålte fængselsstraffe skal forhøjes ved bandekriminalitet mm., vil der reelt, med indførslen af den nye lov, blive tale om meget langvarige – årelange – perioder med opholdsforbud for personer, som f.eks. har begået almindelig vold, jf. straffelovens § 244.

De i bemærkninger til lovforslaget angivne rammer for perioder med opholdsforbud på henholdsvis 1-4 år for udmålte, ubetingede straffe på 1 år, samt 3-6 år for straffe med mere end 1 års ubetinget fængsel, skal sammenholdes med Justitsministeriets bemærkninger i lovforslaget om, at der tillige bør tilstræbes en forlængelse af opholdsforbudsperioderne med den tid, der måtte medgå fra endelig dom indtil afsoning.

Landsforeningen finder endvidere anledning til at påpege, at indførelsen af opholdsforbud i hele kommuner eller bydele er en hidtil uprøvet foranstaltning i Danmark, hvor et totalt forbud mod færden i et længere åremål, efter en forholdsvis beskeden og måske endda tillige enkeltstående handling af et ungt menneske i et "bandemiljø", synes at være en hård tillægsstraf udover selve den udmålte sanktion/afsoning.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet
strafferetskontoret@jm.dk

11. september 2017

Justitsministeriets sagsnr. 2017-731-0078, Høring over udkast til lovforslag om af straffeloven (selvstændig bestemmelse om indbrudstyveri)

Ved e-mail af 14. august 2017 har Justitsministeriet sendt ovennævnte lovforslag i høring.

Forslaget indebærer en udskillelse af indbrudstyveri til særskilt bestemmelse i straffelovens § 276a, således at indbrud i denne sammenhæng delvist er sammenfaldende med forståelsen af straffelovens § 264.

Lovforslaget er uklart vedrørende den påtænkte skærpelse.

Således anføres, at privat beboelse sidestilles med private og offentlige kontorer m.v., men ikke f.eks. haver og udhuse. Herefter anføres, at indbrud i privat beboelse, mens der er beboere hjemme, skal medføre en forhøjelse af straffen med 1/3 – tilsigtes skærpsen for hele anvendelsesområdet af § 276a, eller kun privat beboelse i snæver forstand?

I øvrigt har landsforeningen ikke bemærkninger til selve § 276a.

Herefter indeholder lovforslaget ændringer i hhv. retsplejelov og udlændingelov, som af uklare årsager ikke er kommet med i overskriften.

Retsplejelovens § 799 (om ransagning efter kendelse men uden underretning af den berørte) foreslås ændret, således at straffelovens § 276a omfattes af bestemmelsen.

Ændringen kaldes i forslaget en konsekvensændring.

Efter landsforeningens opfattelse er dette ikke bare misvisende, men direkte vildledende.

Retsplejelovens § 799 giver hjemmel til omtalte, hemmelige ransagning, når det drejer sig om de mest alvorlige forbrydelser i straffeloven. Bestemmelserne er remset op, og den laveste strafferamme er 6 år stigende til livstid. Der er således tale om en nøje afvejning mellem indgrebets og forbrydelsens karakter.

Straffelovens § 276a får jf. § 285 en strafferamme på 1 år og 6 måneder. Vi taler om en forbrydelse i et helt andet luftlag, end de øvrige omfattet af § 799.

Der er således tale om en radikal udvidelse af strafferammen i nedadgående retning, som på ingen måde behandles i forslaget – i stedet bruger man betegnelsen konsekvensændring.

Landsforeningen er stærkt betænkelig ved lovforberedende arbejde af denne karakter, hvor lovgiver ikke oplyses behørigt om lovforslagets konsekvenser.

Ligeledes skal udtrykkes betænkelighed ved den påtænkte udvidelse af § 799, der står i klart misforhold til de øvrige bestemmelser omfattet af § 799. Et indgreb af den omhandlede karakter bør i sagens natur kun kunne rettes mod alvorlige forbrydelser, hvilket indbrudstyveri ikke er.

Udlændingelovens § 22, nr. 6, foreslås ændret til at omfatte § 276a (udvisning af udlændinge med mere end 9 års lovligt ophold eller 8 års ophold med tilladelse).

§ 22, nr. 6, har hidtil omfattet mere alvorlige forbrydelser og kun enkelte delikter (socialbedrageri, afgiftsbedrageri og hærværk) er i karakter og strafferamme sammenlignelig med indbrud.

Også her anvendes betegnelsen konsekvensændring direkte vildledende.

Der er tale om en udvidelse af bestemmelsen, hvorved indbrud nu kan medføre udvisning, hvilket ikke var tilfældet før. Udmåling af straffen sker fortsat efter straffelovens § 285.

Hvorpå "konsekvensen" beror er en gåde.

Betænelighederne anført ovenfor gør sig følgelig også gældende ved denne del af forslaget.

Det er i lovforslaget ikke belyst, om ændringen kan have konsekvenser i relation til menneskerettigheder eller internationale aftaler, selvom området for udvisning foreslås udvidet.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet
strafferetskontoret@jm.dk

15. september 2017

2017-731-0089, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Begrænsning af pligten til at erstatte sagsomkostninger i straffesager)

Ved e-mail af 17. august 2017 har Justitsministeriet sendt ovennævnte lovforslag i høring.

Landsforeningen kan tilslutte sig lovforslaget, som ikke giver anledning til bemærkninger i øvrigt.

Landsforeningen skal pege på, at der også i forhold til andre grupper, navnlig unge under 18 år, kunne være grund til at give domstolene en tilsvarende mulighed for at skønne rimeligheden i at pålægge sagsomkostninger.

Landsforeningen skal opfordre til, at ordningen evalueres efter en given periode. Både med henblik på at vurdere i hvilket omfang bestemmelsen er blevet anvendt, men også for at undersøge, om der er nogen merudgift for det offentlige forbundet med ordningen.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet
strafferetskontoret@jm.dk

18. september 2017

Justitsministeriets sagsnr. 2017-730-1314, Høring om mulige initiativer til at sikre en bedre beskyttelse af vidner

Ved e-mail af 5. september 2017 anmodede Justitsministeriet om eventuelle bemærkninger til, at Regeringen den 11. august 2017 præsenterede 12 nye initiativer, der skal komme banderelaterede problemer til livs.

De nye initiativer kommer i forlængelse af bandepakke III, som der blev indgået en politisk aftale om den 24. marts 2017. Regeringen vil bl.a. forbedre beskyttelsen af vidner i sager om bande- og rockerrelateret

kriminalitet. I den forbindelse vil bl.a. muligheden for at udvide anvendelsen af anonyme vidner og muligheden for at afgive vidneforklaring via videolink blive undersøgt nærmere.

Landsforeningen advarede i forbindelse med lovændringen i 2011 mod udvidelsen af muligheden for anvendelsen af anonyme vidner. Landsforeningens høringsvar af 4. februar 2011 vedlægges til orientering.

Landsforeningens holdning til anvendelsen af anonyme vidner er uændret.

Endnu en udvidelse af anvendelsen af anonyme vidner er derfor overordentlig betænkeligt.

Hvis der skal arbejdes videre med mulighederne for udvidelse af adgangen til anonyme vidner, bør der først foretages en nærmere undersøgelse af de eksisterende reglers anvendelse i praksis.

Endvidere bør der nedsættes et udvalg, hvor også dommere og advokater er repræsenterede. Landsforeningen af Forsvarsadvokater stiller gerne et bestyrelsesmedlem til rådighed for en sådan arbejdsgruppe.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Meddelelse 17

Tyveri – Roskildefestivalen

Straffelovens § 276

De rumænske statsborgere T1, T2 og T3 blev straffet hver med fængsel i 60 dage samt udvisning med indrejseforbud i 6 år for tyveri af bl.a. mobiltelefoner fra gæster på Roskildefestivalen. De stjalne effekter havde en samlet værdi på ikke under 50.000 kr.

Dom afsagt af Retten i Roskilde den 21. august 2017, Rettens nr. 9-3927/2017

”Anklagemyndigheden

mod

T1

cpr-nummer XXXX82-XXXX,

T2

cpr-nummer XXXX78-XXXX og

T3

cpr-nummer XXXX87-XXXX

Arrestantsag

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 25. juli 2017.

T1, T2 og T3, der er arrestanter, er tiltalt for
1 (1-20)

tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 285, stk. 1, subsidiært hæleri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 290, stk. 2, ved den 29. juni 2017 ca. kl. 14.00 på Roskilde Festival, Darupvej 19 B i Roskilde, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding i et fælles blå telt i området "H 37" at have været i besiddelse af 16 mobiltelefoner af mærkerne Apple, One+ og Motorola, en pung indeholdende 205 kr. og et rejsekort, en brun pung indeholdende div. papirer, en sort pung af mærket "Adax", 3 powerbanks og 2 simkort, som de tiltalte i perioden fra den 24. juni til 29. juni 2017 havde stjålet eller vidste var stjålet fra gæster på festivalpladsen, alt til en samlet værdi af ikke under 50.000 kr.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, og § 32, stk. 3, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

Sagens oplysninger

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af de tiltalte.

De afgivne forklaringer er ikke optaget i retsbogen og gengives ikke i dommen, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 5.

De tiltalte er ikke tidligere straffet.

De tiltalte har under denne sag været frihedsberøvede fra den 29. juni 2017.

Rettens begrundelse og afgørelse

De tiltalte har under hovedforhandlingen i det væsentligste erkendt tyveri i overensstemmelse med anklageskriftet.

Tiltalte, T1, har således forklaret blandt andet, at han fulgtes med T3 fra Rumænien til Danmark, hvor de på Hovedbanegården mødte T2, hvorpå de tog til Roskilde, hvor de for 100 euro pr. person købte falske armbånd til festivalen. Andre havde købt deres flybilletter, og de havde ikke returbillet. Han havde 500 euro med på turen, og da det ikke var nok til at komme hjem igen, besluttede de at stjele. Han og T2 stjal telefonerne, som T3 derpå fik og anbragte i teltet. Tiltalte fandt også 5 -7 telefoner, som folk havde tabt. Der var megen tumult. Folk dansede vildt og tabte i den forbindelse deres telefoner.

Tiltalte, T2, har forklaret blandt andet, at han kom til København med fly fra London. Han mødte sin søster, der havde skaffet ham arbejde på en gård. Hun foreslog, at han tog med på Roskilde Festival for at samle

flasker. På Hovedbanegården mødte han tilfældigt de medtiltalte, og de fulgtes til Roskilde, hvor tiltalte sprang over hegnet til festivalområdet. Han begyndte at stjæle telefoner den 27. juni, og dagen efter besluttede de alle tre at stjæle. Det var ikke planlagt på forhånd. De stjal for at sælge telefonerne, men de vidste ikke, hvor de skulle sælge dem.

Tiltalte, T3, har forklaret blandt andet, at de tre tiltalte boede sammen i det blå telt. Han deltog i tyverierne som forklaret af T1. Tiltalte og T1 havde 500 euro tilsammen, som ikke rakte til hjemrejsen. Tyverierne var ikke planlagt på forhånd. Tanken opstod i øjeblikket. Tiltalte stjal ikke selv telefoner, men vidste godt, at de to andre havde stjålet telefonerne. De fandt dog også nogen.

På grundlag af de tiltaltes forklaringer, der støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger, finder retten, at de tiltalte alle er skyldige i tyveri, idet det bemærkes, at fund af en telefon på jorden under de foreliggende omstændigheder, hvor det måtte stå de tiltalte klart, at telefonen netop var tabt af ejermænd, også må betegnes som tyveri.

Straffen fastsættes for hver af de tiltalte til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 276, jf. § 285, stk. 1.

Retten har lagt vægt på, at tyverierne blev begået af de tiltalte i forening og på værdien af de stjålne genstande.

Retten finder, at den udøvede kriminalitet må anses at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundliggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004.

Efter de foreliggende oplysninger om de tiltaltes forhold har de tiltalte ikke en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning kan anses for at stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

Opholdsdirektivet kan derfor ikke antages at være til hinder for, at der sker udvisning, jf. herved direktivets artikel 33, stk. 1, og udlændingelovens § 26 b, jf. § 2, stk. 3.

På den baggrund tages påstanden om udvisning i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

De tiltalte T1, T2 og T3 straffes hver med fængsel i 60 dage.

De tiltalte udvises af Danmark. De tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år.

Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger.”

Ne bis in idem – ”Fascist”

Retsplejelovens § 846, stk. 1, nr. 3

Ved Københavns Byrets dom af 20. december 2016 - trykt i Meddelelser 1/2017 - blev to kvinder frifundet for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen ved at have råbt ”fascist” efter integrationsminister Inger Støjberg. Efterfølgende forsøgte Københavns Politi at få den ene kvinde dømt for det samme forhold, men påstod hende nu straffet i medfør af straffelovens § 121. Københavns Byret afviste imidlertid ved kendelse sagen i medfør af retsplejelovens § 846, stk. 1, nr. 3 (ne bis in idem). Sagen kan sammenholdes med Meddelelser 3/2016 - som også er en afvisningskendelse vedr. ne bis in idem, og som der henvises til. Sagen blev behandlet på skriftligt grundlag.

Kendelse afsagt af Københavns byret den 11. august 2017, rettens sagsnr. SS 4-15506/2017

”Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer XXXX93-XXXX

Ingen var mødt eller tilsagt.

Der blev fremlagt anklageskrift af 19. juni 2017, hvorved T tiltales for overtrædelse af straffelovens § 121, advokat A’s afvisningsbegæring af 28. juni 2017, samt anklagemyndighedens bemærkninger af 31. juli 2017.

Retten afsagde følgende

KENDELSE:

Denne kendelse drejer sig om, hvorvidt der er grundlag for at afvise sagen i medfør af retsplejelovens § 846, stk. 1, nr. 3.

Spørgsmålet om afvisning har været behandlet på skriftligt grundlag.

Sagens påstande

Den beskikkede forsvarer har nedlagt påstand om afvisning af sagen og har overordnet gjort gældende, at straffesagens behandling vil være i strid med princippet om forbud mod gentagen strafforfølgning (ne bis in idem).

Anklagemyndigheden har påstået sagen admitteret og berammet og har overordnet gjort gældende, at sagen vedrører to forskellige strafbare handlinger begået i sammenstød, hvorfor behandling af sagen ikke vil være i strid med princippet om forbud mod gentagen strafforfølgning (ne bis in idem).

Sagsfremstilling

Ved bødeforelæg af 7. september 2016 blev T tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 121 ved den 11. maj 2016, ca. kl. 15.00 på Thorsgade ud for nr. 5 i København med hån, skældsord eller anden fornærmelig

tiltale at have overfaldet Udlændinge- og Integrationsminister Inger Støjberg under udførelse af sit hverv som minister, ved at have råbt fascist eller lignende efter ministeren.

Bødeforelægget blev efter det oplyste sendt til Københavns Byret, der ved en fejl ikke tog stilling til det, men sendte sagen ubehandlet tilbage til Københavns Politi.

Ved anklageskrift modtaget i Københavns Byret den 17. november 2016 blev tiltalte T tiltalte for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1 ved den 11. maj 2016 ca. kl. 15.00 i Thorsgade ud for nr. 5 i København i forbindelse med, at Udlændinge- og Integrationsminister Inger Støjberg var til stede i embeds medfør, at have optrådt fornærmeligt, idet hun råbte fascist efter Udlændinge- og Integrationsministeren, hvilket tillige var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

Ved Københavns Byrets dom af 20. december 2016 blev tiltalte frifundet for tiltalen. Retten lagde til grund, at tiltalte havde udtalt sig som anført, men fandt efter en samlet vurdering af en række konkrete omstændigheder ikke, at ytringerne var egnet til at forstyrre den offentlige orden. Retten anførte videre følgende:

"Retten skal desuden bemærke, at denne vurdering findes i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 10."

Ved anklageskrift af 19. juni 2017, modtaget i Københavns Byret den 23. juni 2017, har anklagemyndigheden rejst tiltale mod T for overtrædelse af straffelovens § 121 ved den 11. maj 2016 ca. kl. 15.00 på Thorsgade ud for nr. 5 i København, med hån, skældsord eller anden fornærmelig tiltale at have overfaldet Udlændinge- og Integrationsminister Inger Støjberg under udførelse af sit erhverv som minister, ved at have råbt "fascist" eller lignende efter ministeren.

Parternes argumenter

Advokat A har ved skrivelse af 28. juni 2017 på vegne tiltalte anført følgende:

Påstand

Som advokat for T (cpr-nr. XXXX93-XXXX) skal jeg herved påstå ovennævnte sag afvist i henhold til retsplejelovens § 846, stk. 1, nr. 3.

Anbringender

Til støtte for afvisningspåstanden gøres det for det første gældende, at anklagemyndighedens sigtelse og tiltalerejsning af 19.06.17 er i strid med forbuddet mod gentagen strafforfølgning, som bl.a. følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions 7. protokols artikel 4.

Dette fordi min klient blev frifundet for samme forhold med hensyn til tid, sted og gerningsindhold ved Københavns Byrets dom af 20.12.16 (SS 80-27162/2016), som vedhæftes.

Min klient blev således frifundet for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3 ved at have råbt fascist efter Udlændinge- og Integrationsminister Inger Støjberg.

Det ændrer ikke ved ovenstående, at anklagemyndigheden ift. den frifindende dom nu rejser tiltale efter straffelovens § 121 og i tiltalen tilføjer "eller lignende", hvorved bemærkes, at Københavns Byret i den frifindende dom (s. 4) lægger til grund, at der alene bliver råbt fascist.

Dertil kommer, at ytringsfrihedsafvejningen - som er afgørende ift. den frifindende dom - er den samme, uanset om den foretages i relation til ordensbekendtgørelsens § 3 eller straffelovens § 121.

Til illustration henvises til Medd. 3/2016 - som vedhæftes - hvor Retten i Lyngby (j.nr. 30-160/2016) i medfør af retsplejelovens § 846, stk. 1, ved kendelse af 27.01.16 afviste en rejst tiltale vedrørende samme voldsforhold, som tidligere var afgjort ved frifindende dom af retten med hensyn til tid, sted og gerningsindhold og alene var korrigeret derved, at ordene "i forening" var tilføjet.

Til støtte for afvisningspåstanden gøres det for det andet gældende, at anklagemyndigheden ved først at rejse tiltale efter ordensbekendtgørelsens § 3 har foretaget en bindende påtalebegrænsning, der udelukker efterfølgende tiltalerejsning efter straffeloven, hvilket min klient har haft en berettiget forventning om.

Sagsfremstilling

Den 11. maj 2016 ca. kl. 15.00 befandt Udlændinge- og Integrationsminister Inger Støjberg sig på Nørrebro i forbindelse med, at nogle lokale værtshusejere var blevet udsat for afpresning.

I den anledning passerede min klient ministeren, ad hvem min klient råbte fascist.

Københavns Politi rejste tiltale ved bødeforelæg af 15.06.16 i henhold til ordensbekendtgørelsens § 3.

Den 13.09.16 indstillede Retshjælpen Rusk til, at sagen blev påtaleopgivet, hvilket Københavns Politi ved brev af 11.11.16 afviste.

Den 13.12.16 hovedforhandlede sagen, og Københavns Byret afsagde frifindende dom den 20.12.16.

Herefter krævede jeg erstatning på vegne af min klient ved mail af 04.01.17 til Statsadvokaten i København, som ved afgørelse af 28.03.17 afviste erstatningskravet under henvisning til en verserende sag ved Københavns Politi om straffelovens § 121. Det var første gang, at jeg og min klient blev bekendt med den verserende straffesag.

Derefter gjorde jeg ved mail af 06.04.17 Københavns Politi opmærksom på dobbeltstrafproblematikken og indstillede til at den verserende sag om straffelovens § 121 blev påtaleopgivet.

Københavns Politi rejste herefter den 19.06.17 tiltale efter straffelovens § 121.

Afsluttende bemærkninger

På ovenstående baggrund skal jeg derfor begære sagen afvist.

Anklagemyndigheden har ved skrivelse af 31. juli 2017 anført følgende:

Under henvisning til skrivelse af 28. juni 2017 fra advokat A påstås sagen vedrørende overtrædelse af straffelovens § 121 admitteret og berammet snarest muligt, med henblik på sagens behørig fremme.

T blev den 11. maj 2016 kl. 15.28 anholdt som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 121 ved at have råbt fascist efter Udlændinge- og Integrationsminister Inger Støjberg og kl. 15.30 blev løsladt efter anholdelse og afhøring.

Gerningstidspunktet er den 11. maj 2016 kl. 15.00.

T var på gerningstidspunktet sammen med T2, der ligeledes i forbindelse med anholdelsen den 11. maj 2016 blev sigtet for overtrædelse af straffelovens § 121. T2 blev ved Københavns Byrets u-dom af 12. december 2016 (j.nr. 0100-70321-00016-16) idømt 6 dagbøder a 300 kr. alt 1800 kr. for overtrædelse af straffelovens § 121, ved den 11. maj 2016 ca. kl. 15.00 ud for Thorsgade nr. 5 i København, med hån, skældsord eller anden fornærmelig tiltale at have overfaldet Udlændinge- og Integrationsminister Inger Støjberg under udførelse af sit hverv som minister ved at have råbt "fascist" eller lignende efter ministeren. Det er således ikke en del af gerningsindholdsbeskrivelsen, at råbet skulle have været egnet til at forstyrre den offentlige orden.

Som oplyst af advokat A i sin skrivelse af 28. juni 2017 blev begge kvinderne ved Københavns Byrets dom af 20. december 2016 frifundet for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, ved den 11. maj 2016 ca. kl. 15.20 ud for Thorsgade nr. 5 i København, i forbindelse med, at Udlændinge- og Integrationsminister Inger Støjberg var tilstede i embedsmedfør, at have optrådt fornærmeligt, idet hun råbte fascist efter Udlændinge- og Integrationsminister, hvilket var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

Det er anklagemyndighedens opfattelse, at der burde have været rejst tiltale for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1 og straffelovens § 121 i sammenstød. Den omstændighed, at der ved dom af 20. december 2016 skete frifindelse for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen medfører ikke Ne Bis in idem - idet der er tale om to forskellige strafbare handlinger begået i sammenstød.

Det er naturligvis meget beklageligt, at sagerne ikke er behandlet samlet, hvilket beror på en fejl hos anklagemyndigheden ved fremsendelsen af sagerne til retten.

Det bemærkes, at uagtet sagerne vedrørende overtrædelse af straffelovens § 121 var sendt samlet til Københavns Byret for så vidt angår begge de sigtede kvinder, har Københavns Byret den 8. februar 2016 oplyst, at man ved en fejl kun fik registreret bødesagen på T2 og derfor aldrig har taget stilling til bødeforelægget for overtrædelse af straffeloven § 121 vedrørende T. De har sendt begge sager samlet retur til Københavns Politi uden at være opmærksom herpå.

For så vidt angår frifindelsen for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, fremgår det bl.a. af præmisserne fra Københavns Byrets dom:

"Retten har på baggrund af de tiltaltes troværdige forklaringer lagt til grund, at ytringerne alene er fremsat overfor Inger Støjberg som politiker og ikke som privatperson.

På baggrund af en samlet vurdering, herunder navnlig at de tiltalte kaldte Inger Støjberg fascist, den danske ordbogs definition af ordet, at ytringerne skete spontant, da de tiltalte tilfældigvis gik forbi Inger Støjberg, at de tiltalte ikke var bekendt med, at Inger Støjberg gav interview til medierne, og at ytringerne var rettet mod Inger Støjberg som politiker og ikke som privatperson, finder retten ikke, at ytringerne var egnet til at forstyrre den offentlige orden, hvorfor de tiltalte frifindes.

Retten skal desuden bemærke, at denne vurdering findes i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10."

Det fremgår således klart, at det, retten har taget stilling til, er, om ytringerne var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

Advokat A har fremsat krav om erstatning i anledning af sigtelserne og sagerne har derfor været forelagt statsadvokaten med en redegørelse for sagernes hidtidige forløb.

Advokat A er ved skrivelse af 28. marts 2017 fra statsadvokaturen orienteret om, at kravet om erstatning til T2 ikke kan imødekommes med dertil hørende begrundelse. Det bemærkes, at jeg ikke er bekendt med - heller ikke i forbindelse med erstatningssagen - at der er fremsat anmodning om frifindelse af T2 for udommen vedrørende straffelovens § 121.

Retten's begrundelse og resultat

Den tiltale, der ved anklageskriftet af 19. juni 2017 er rejst mod T, er for så vidt angår gerningstidspunkt, gerningssted og gerningsbeskrivelse i det væsentlige enslydende med den tiltale, som T blev endeligt frifundet for ved Københavns Byrets dom af 20. december 2016. Gerningsindholdet i anklageskriftet af 19. juni 2017 udspringer således af de samme faktiske forhold, som Københavns Byret realitetsbehandlede ved dommen af 20. december 2016, og bevistemaet er på den baggrund det samme.

Det fremgår af begrundelsen i Københavns Byrets dom af 20. december 2016, at byretten har inddraget blandt andet Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 10 i sin vurdering. Retten finder på den baggrund ikke, at der med byrettens begrundelse alene er taget stilling til, om forholdet var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

Efter en samlet vurdering af gerningsbeskrivelsen, herunder bevistemaet, sammenholdt med indholdet af begrundelsen i Københavns Byrets dom af 20. december 2016, finder retten, at der med dommen af 20. december 2016 er taget stilling til så centrale elementer i handlingen, at der ikke kan finde en fornyet strafforfølgning sted. Det forhold, at der oprindeligt var to forskellige bødeforelæg, og det forhold, at forholdet muligt ville kunne henføres til en anden bestemmelse end den bestemmelse, som Københavns Byrets dom af 20. december 2016 blev afgjort efter, kan ikke føre til andet resultat.

Retten finder herefter, at behandling af den nu rejste tiltale vil være i strid med forbuddet mod gentagen strafforfølgning, jf. også den Europæiske Menneskerettighedskonvention Tillægsprotokol nr. 7, art. 4, hvorfor eventuel straf er udelukket, jf. retsplejelovens § 846, stk. 1, nr. 3.

Derfor bestemmes:

Denne sag afvises."

Meddelelse 19

Vold mod politi – Frist for fængsling af polsk statsborger med fast bopæl i Sverige

Udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1

Den polske statsborger S blev sigtet for overtrædelse af straffelovens § 119. Han har fast bopæl i Sverige, hvor han har boet i 8 år. Her har han job, kæreste og barn. Forsvareren gjorde i dommervagten gældende, at fængsling ikke var nødvendig pga. S' faste bopæl, job og familie i Sverige. Forsvareren henviste særligt til U2015.3263H. Byretten fængslede i medfør af udlændingelovens § 35, hvilket forsvareren kærede. Østre landsret var - under henvisning til at S' tilknytning til Sverige alene beroede på S' egen forklaring og ikke var underbygget ved oplysninger fra de svenske myndigheder, besiddelse af legitimation eller andet - enig med byretten i, at der var grundlag for fængsling. Landsretten forkortede imidlertid fristen for fængslingen for at muliggøre indhentelse af oplysninger fra de svenske myndigheder om S. Forsvareren var herefter i kontakt med S' familie og fik tilsendt dokumentation for S' tilknytning til Sverige, som anklageren tjekkede ved at kontakte de svenske myndigheder. Herefter blev S herefter løsladt.

Udskrift af retsbogen for afdelingen for grundlovsforhør m.m. den 2. september 2017

"SS 91-21103/2017

Anklagemyndigheden

mod

anholdte

S

cpr-nummer XXXX80-XXXX

Senioranklager X mødte for anklagemyndigheden og fremlagde rapport og bilag.

Som polsk tolk fungerede Y.

Kl. 11.08 fremstilledes anholdte, der bekræftede at være anholdt den 1. september 2017 kl. 19.15 og at være født den 3. juni 1980.

Retten beskikkede advokat A, der var mødt, som forsvarer for anholdte.

Retsplejelovens § 754, stk. 1, jf. § 752, stk. 1, samt § 764, stk. 3, blev iagttaget.

Anholdte blev gjort bekendt med, at han sigtes for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved den 1. september 2017 omkring kl. 19.00 i Ryesgade ud for nr. 126 i København, med vold eller trussel om vold at have overfaldet tjenestegørende polititjenestemand P, idet han skubbede P 2 gange i brystet.

Anholdte nægtede sig skyldig.

Anholdte forklarede, at han ikke var til fodboldkampen ved Parken i går. Han var ikke i nærheden af stadionet. Han prøvede at komme derhen, men nåede det ikke, før han blev anholdt. Han var sammen med sin ven. Der var omkring 400 personer til stede udenfor kampen. Han syntes ikke, at der var ballade fra menneskeflokkene, men at tumulten kom fra politiet. Han vidste ikke på daværende tidspunkt, at det var politiet. Da han blev anholdt, vidste han ikke først, at det var politibetjente, der anholdte ham, men han tænkte det måtte være sådan, da han blev holdt fast til jorden. Han skubbede ikke til nogen. Han så politibetjentene tog fat i en person, som prøvede at løbe væk fra stedet. Han blev taget med, da de skulle fange denne person. Han bor i Sverige. Han har ingen tilknytning til Danmark.

Adspurgt af forsvareren forklarede anholdte, at politibetjentene ikke var uniformeret. Han så ikke nogle uniformerede politibetjente på stedet. Der foregik tumult mellem ca. 20 personer, inden han blev anholdt. Han var med i flokken, men det var ikke med vilje. Det var, fordi der var så mange mennesker på stedet. Han har boet i Sverige de sidste 8 år. Han har familie i Sverige. Han arbejder som svejser i et firma og har et selvstændig firma ved siden af.

Anklageren dokumenterede fra bilag 2.

Anklageren begærede anholdte fængslet i 19 dage i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1.

Forsvareren protesterede herimod.

Der afsagdes sålydende

K E N D E L S E :

Efter de foreliggende oplysninger er der begrundet mistanke om, at anholdte har gjort sig skyldig i den rejste sigtelse.

Under hensyn til, at anholdte ikke har fast bopæl her i landet, og da der er begrundet mistanke om, at han har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22 - 24, findes betingelserne i udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, opfyldt.

T h i b e s t e m m e s :

Anholdte S fængsles.

Fristen efter retsplejelovens § 767, stk. 1, fastsættes til 19 dage, således at den udløber den 21. september 2017.

Forsvareren kærede kendelsen til Østre Landsret med påstand om løsladelse.

Forsvareren oplyste, at der bliver indleveret kæreskrift.

Anklageren anmodede om, at næste retsmøde afholdes via videolink i medfør af retsplejelovens § 748 b, stk. 1.

Forsvareren havde lejlighed til at udtale sig.

Retten bestemte, at arrestanten ved næste fristforlængelse medvirker via videolink.

Forsvareren kan møde hos arrestanten i fængslet eller i retten.

Ved evt. skriftlig fristforlængelse bedes forsvareren i sit brev oplyse, om der protesteres mod evt. begæring fra anklagemyndigheden om videofremstilling ved en eventuel næste frist.

Retten hævet.”

”Den 5. september 2017 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 59, København.

...

Der foretoges

16. afd. nr. S-2332-17:

Anklagemyndigheden mod S

(cpr.nr. XXXX80-XXXX)

(advokat A, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Københavns Byret (SS 91-21103/2017) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 2. september 2017, skriftligt indlæg af 4. september 2017 fra advokat A samt kæresvarskrift af 4. september 2017 fra anklagemyndigheden.

S har kæret Københavns Byrets kendelse af 2. september 2017 om varetægtsfængsling i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, til den 21. september 2017 som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, med påstand om løsladelse.

Forsvareren har bestridt, at der er fornødent mistankegrundlag. Hun har desuden anført, at S har fast bopæl med kæreste og barn i Sverige, hvor han har boet i 8 år, samt at han er beskæftiget både som selvstændig og i ansættelsesforhold. S er ustraffet. Som følge heraf er der ikke bestemte grunde til at anse fængsling for nødvendig.

Anklagemyndigheden har fastholdt, at der er fornøden mistanke. Anklagemyndigheden har gjort gældende, at fængsling er nødvendig for at sikre tilstedeværelsen af S, der absolut ingen tilknytning har til Danmark. Desuden er det påkrævet, at politiet har mulighed for at få tilrejsende fodboldfans fængslet, i det omfang de deltager i vold og uro for at få dæmmet op for det stigende problem med tilrejsende voldelige fodboldfans.

Det fremgår af en kortfattet rapport af 2. september 2017 om konventionsafhøring, at S har oplyst en bopælsadresse i Mariestad i Sverige, samt at han bor og arbejder i Sverige. Han har en bror i Sverige og en mor i Polen.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Efter P forklaring til politirapport tiltrædes det, at S er begrundet mistænkt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

Der er dermed begrundet mistanke om, at han har begået et forhold, som kan medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24.

S har ingen tilknytning til Danmark. Henset hertil og til det, som sigtelsen angår, må der som udgangspunkt antages at være bestemte grunde til anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre hans tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning vil kunne fuldbyrdes, jf. udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1.

Oplysningerne om S personlige forhold og tilknytning til Sverige beror så vidt ses alene på hans egen forklaring og er ikke underbygget ved oplysninger fra svenske myndigheder, besiddelse af legitimation fra de svenske myndigheder eller andet. Landsretten finder, at der på nuværende tidspunkt er en sådan usikkerhed om S' tilknytning til Sverige, at Højesterets praksis i U.2015.3263H ikke kan føre til, at der ikke skal ske varetægtsfængsling. Dette kan dog kun ske i en periode, som gør det muligt at indhente oplysninger fra de svenske myndigheder om S' forhold.

Landsretten ændrer derfor byrettens kendelse, således at fængselsfristen udløber den 15. september 2017.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse ændres, således at fængselsfristen udløber den 15. september 2017.

Sagen sluttet.

Retten hævet.”